

Mám zájem:

- o více informací o KSM
- o předplatné měsíčníku MLADÁ PRAVDA (na poštovním solidárně posílám.....Kč)
- být distributorem kusů MLADÉ PRAVDY
- o pravidelné informování o aktivitách KSM
- e-mailem SMS
- pravidelně dostávat aktuální letáky a plakáty KSM
- o zkontaktování s nejbližším klubem nebo aktivistou KSM
- přidat se ke KSM

Jméno a příjmení: _____

Adresa: _____

Věk: _____

Mobil: +420 / _____

E-mail: _____ @ _____

KSM
přidej se!**KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE**

(člen Světové federace demokratické mládeže)

Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1

Ústřední kancelář : II. patro, dveře č. 99

Tel: 222897443, 222897469,

Mobil: 721985447 Fax: 222897442

ksm@ksm.cz http://www.ksm.cz

**MLADÁ
PRAVDA**

Zaregistrováno MK ČR E 7952 * 1212-3218

Vyšlo v květnu 2007

Šéfredaktor: Milan Krajča

Redakční rada: Ludvík Šulda, Zdeněk Štefek,
David Pazdera, Milan Krajča

Redakce ne vždy souhlasí s názory mimoredakčních autorů

KVĚTEN 2007
ČÍSLO 5
ROČNÍK 13**MLADÁ
PRAVDA****ČASOPIS KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE****NE základnám USA v ČR!
NE imperialismu!****Světová odborová federace**

provozovány, často v dezolátním stavu, i přes 20 let. V železniční dopravě byl v období socialismu vozový park obměněn tak radikálně, že až na výjimky dodnes postačují k zajištění provozu vozidla z tohoto období – přičemž řada jich byla vyřazena bez náhrady kvůli omezování dopravy z finančních důvodů.

Obrovským a s léty stále narůstajícím problémem se stal nedostatek řidičů – zatímco dříve umožňovaly podniky získání řidičského oprávnění příslušných skupin pro budoucí kmenové zaměstnance zdarma (nehledě k tomu, že skupinu „C“ získalo bezplatně mnoho vojínů základní služby), dnes je jeho získávání velmi nákladnou záležitostí a při současných platových podmínkách řidičů (někdejší platy až dvojnásobné proti běžným dělnickým a odpovídající velké časové náročnosti a zodpovědnosti jsou dávno minulostí) a pracovních podmínkách (špatný stav vozů a zázemí, vynucené přesčasové hodiny, dlouhé nezákonné směny apod.) o něj kromě skalních příznivců dopravy nemá nikdo zájem. Zdá se tedy, že KDO bude jezdit bude ve fungování silniční dopravy problémem dříve než S ČIM bude jezdit. V železniční dopravě a velkých městských dopravních podnicích umožnilo zachování dominantního dopravce se silnými odbory udržení lepších platových (a v některých ohledech i pracovních) podmínek, ale i zde je zaměstnancův nedostatek. Zároveň se však stává nebezpečným fakt, že je dnes možno získat řidičské oprávnění na autobus rozšířením ze skupiny „B“, tj. bez znalosti řízení nákladního automobilu, a vozit cestující okamžitě po získání tohoto řidičského oprávnění, bez jakékoli praxe „s nákladem“. Tento - vražedný a sebevražedný - důvodech nemožný postup řidičů je dnes zejména

z finančních důvodů běžný.

I cestující a přepravci (zákazníci nechávající si přepravit náklady) na privatizaci veřejné dopravy prodělali. Zmizel jednotný, přehledný tarifní sazebník, který určoval dle kilometrů jízdné a přepravné ČSD, ČSAD a MHD a byl v tištěné podobě snadno dostupný. Dnešní tarif Českých drah je na orientaci složitý, v silniční dopravě je to však mnohem horší – každý dopravce má tarif (nebo dokonce několik tarifů) svůj, cenu jízdného lze mnohdy předem obtížně zjistit, služby pro autobusové cestující (informace a předprodeje jízdenek) bývají určeny jen pro klienty „vyvolených dopravců“ nebo jsou zrušeny úplně. Dřívější existence knihy se všemi jízdními řády, ve které by řidiči na konečné v Řitce na požádání našel cestujícím odjezd a cenu autobusu z Prahy do Piešťan, se už zdá neuvěřitelnou (tuto mezeru zaplnily moderní informační technologie jako internet, které však nejsou dostupné všem).

Současné ceny jízdného znevýhodňují železniční dopravu vůči silniční, proti původním jsou méně citliví k sociálně slabším (slevy či nárok na jízdu zdarma pro vybrané skupiny obyvatel je tendence omezovat), a zejména v některých městech jsou pro mnoho cestujících neúnosné (např. v Teplicích 14 Kč za každou jízdu bez přestupu). Objednavatelé nákladní dopravy nebo zájezdu už nestačí zavolat do nejbližší provozovny, ale musí pracně zjišťovat, které firmy vlastně žadanou službu zajišťují a jak (ne)výhodně. Objem nákladní silniční dopravy výrazně vzrostl na úkor železniční, protože v kapitalismu je přednější rychlejší a operativnější přeprava před ekologickou či personální náročností – pokud kamion urazí trasu o den dříve než vlak, je pro kapitalistu vý-

hodnější vézt zboží třiceti kamiony než jedním vlakem, ačkoli dopad na životní prostředí, zdraví obyvatel a stav silnic je při takovém řešení (zvláště při jeho masovém používání) strašný.

Dalších „úspěchů“, které nám kapitalismus v dopravě dokázal zajistit, by se našla řada. Již jsem zmínil, že nad obnovu vozového parku je nyní aktuálnější tématem zajištění dostatečného počtu provozních zaměstnanců. Ale ani s vozovým parkem to není jednoduché, ani „na dráze“ ne. Většina vozidel je zde dosti podobného věku – ze 70. a 80. let – a v budoucnu je proto bude nutné v krátkém časovém rozmezí nahradit. Ale čím, když lokomotivka ČKD zajišťující v dobách své slávy i export do mnoha států je srovnána se zemí a podniky Škoda transportation (Plzeň) a Vagónka Studénka nemají potřebnou výrobní kapacitu? Možná dodávkami ze zahraničí – jaká to ostuda pro výstavbní skřín evropské dopravní výroby – ale jsou na tom cizí podniky lépe, když se železniční dopravci těchto států potýkají s podobnými problémy? A budou dopravci disponovat financemi na tuto obnovu?

Netvrdím, že doprava za socialismu se nepotýkala s problémy – ty existovaly, a některé byly za vlády buržoazie vskutku důmyslně odstraněny – např. zdržení osobních vlaků nákladními byla samovlnně eliminována drastickým poklesem nákladní železniční dopravy. Je však třeba i v dopravě posuzovat období budování socialismu objektivně a nezatajovat si z důvodů jakkoli vyvolaného antikomunismu dosažené úspěchy, a naopak si uvědomit, jak vypadá rozvoj a jak úpadek a co z toho je blíže současné situaci.

Lukáš Vrobel

KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE ZA OSVOBOZENÍ PĚTI KUBÁNSKÝCH HRDINŮ!

Propuštění na svobodu pěti kubánských vlastenců požadovalo v sobotu před Velvyslanectvím Spojených států amerických na Malé Straně kolem dvou stovek občanů České republiky. Kubánci jsou již osmým rokem vězněni v žalářích mocného světového impéria. Demonstraci uspořádali odvážní členové Komunistického svazu mládeže (KSM), jemuž byl vysloven v pofiderně demokratické ČR zákaz činnosti. Naši občané se tímto protestem připojili k celosvětové kampani za osvobození nejstatečnějších synů ostrova v Karibském moři, prohlášených za národní hrdiny.

Policie střeží prostranství před ambasádou, jež také hájí bariéru železných zábran. A v záloze má připraveno i několik automobilů, kdyby bylo třeba zadržet a do nich naložit někoho z protestujících lidí. Na chodníku jeden z mladých demonstrantů rozprostřel rudou vlajku s portrétem Che Guevary, z níž promlouvá krédo revolucionářů: Hasta la victoria siempre - Až do

úplného vítězství. Shromáždění vévodí transparent: Solidarita s kubánskou revolucí! Viva Kuba! Pryč s imperialismem! KSM. Projevy řečníků jsou provázeny skandováním: Kuba si, Yankee no! Ať žije mezinárodní solidari-

ta. Svobodu hrdinům...

Chodník také lemují obrazová galerie s podobiznami pěti nesvobodných a týraných mužů Ostrova svobody: Gerarda Hernandez Nordela, který si odpývá dvojnásobný trest doživotí plus 15 let vězení. Ramóna Labañina Salazara - odsouzena na doživotí plus 18 let. Antonia Guerrera Rodrigueze - doživotí plus 10 let. Fernandu Gonzalesovi Lortovi je odtána svoboda na 19 let a René Gonzalesovi Sehweretovi na 16 let. Na evropské zvyklosti je výše uložených trestů nesmírně krutá a barbarická, s níž si zadá jen éra středověké tortury.

Občan Skrbek z hlavního města se svěčil Haló novinám, že sem přišel vyjádřit nesouhlas s americkou justicí, která uvrhla do vězení muže v nejlepších letech a vytrhla je od rodin, ne-

bot' jejich jediným zločinem je to, že se snažili prospět kubánskému lidu, ohrožovanému teroristy z Miami na Floridě. Mladá žena drží poutač s portréty pěti Kubánců, na němž je napsáno: 8523 občanů České republiky se podepsalo pod výzvu na adresu Spojených států k okamžitému propuštění kubánských vlastenců. Marná je snaha členů výboru Společnosti česko - kubánského přátelství předat velvyslanci USA v ČR Richardu W. Graberovi písemný protest proti věznění pětičlenné pětice z Miami. Dveře do budovy velvyslanectví nám zůstaly k předání protestu uzamčeny, řekl našemu listu člen výboru Miroslav Vladyka. Mimo jiné se v prohlášení praví, že pro veřejnost, ctící spravedlnost, je nepochopitelné, že i když tribunál odvolacího soudu v Atlantě v srpnu 2005 soudní proces s pětičlennou peticí v Miami zrušil, přesto je i nadále vězněna a některým z mužů je znemožňován styk s rodinami a znesnadňován kontakt s obhájci. Pokud vláda USA miní své rozhodnutí o boji proti terorismu opravdu upřímně, měla by kubánské vlastence okamžitě propustit, píše se v protestním dopise.

Jak na manifestaci do megafonu oznámil Ludvík Šulda, místopředseda KSM, nyní se po celém světě od letošního 10. ledna vzedmula vlna solidarity s žalářovanými Kubánci, která jako mohutný příboj až do 30. ledna burácí planetou za rozbití ticha kolem případu pěti kubánských vlastenců, nespravedlivě vězněných. Boj za jejich propuštění je podle Šuldy bitvou za pravdu a proti terorismu. Cílem je rozbít zeď ticha, kterou vláda USA staví mezi veřejnost a tento případ. Odhalovat manipulace a lži o nestrannosti soudu, který spravedlivý nebyl. Imperialismus sí na pětičlenné mužů vybil veškeré své pohrdání lidskou důstojností,

zdůraznil. Jen skutečná mobilizace veřejného mínění umožní vyvinout tlak, potřebný k prosazení spravedlnosti, o níž náš lid dnes bojuje. Lidstvo prožívá mimořádně významné chvíle své historie. A na nás, mladých, leží zodpovědnost za toto vítězství pro lepší budoucnost. Předseda KSM Milan Krajča přítomným pyká za to, že se pokusila soustředit informace o strůjících teroristických útoků proti Kubánské republice. O těch, kteří kladou bombu do hotelů, kteří unášejí letadla a lodě, kteří ničí plantáže. Zločinem pěti bylo to, že ukázali pravdu americké veřejnosti, jejíž vláda má plná ústa boje proti terorismu. Ale skutečnému terorismu však pouze pomáhá, prohlásil Krajča. Pět kubánských hrdinů je součástí hrdinného kubánského národa, který téměř 50 let čelí zločinnému embargo. Národa, který ukazuje světu, co je to internacionalismus a solidarita. Národa, který

poskytl na 20 tisíc lékařů do zemí třetího světa zcela bezplatně. Národa, na jehož univerzitách studují studenti z celého světa. Boj kubánského lidu proti imperialismu za národní nezávislost a za socialismus má podporu pokrokových lidí celého světa. Ať žije socialistická Kuba. Svobodu pěti hrdinům. Pryč se zločinným embargem.

Marie Šmídová, členka českého Výboru pro osvobození pěti kubánských vlastenců, ve svém vystoupení řekla, že v její dramatické americe jde o zuřivou pomstu americké administrativy a kubánských kontrarevolučních organizací vůči Kubě za to, že se nechce nechat zlomit americkou blokadou ani terorismem a vzdát se svého práva na svobodu a sebeurčení. Šmídová dodala, že USA také kompenzují i své zklamání nad tím, že jejich přísluhovači v Latinské Americe nedokázali zabránit svým národům, aby se

O DOPRAVĚ ZA SOCIALISMU A DNES

Není sporů o tom, že doprava je jednou z podmínek fungování moderní lidské společnosti. I v dopravě, stejně jako snad ve všech odvětvích našeho hospodářství, se projevily po pádu socialismu na našem území výrazné změny. A protože současnou (pro)buržoazní propagandou jsou tyto posuzovány zásadně jako změny k lepšímu, myslím, že neuškodí, když si připomeneme, o co jsme vlastně v dopravě vítězstvím kontrarevoluce přišli a jak vypadalo ono „zbídačení“ způsobené „čtyřiceti lety komunistické totality“.

„Soustředění veškeré dopravy v rukou státu“ je uvedeno jako jedno z opatření pro vybudování socialismu už v Marxově a Engelsově „Manifestu komunistické strany“.

V Československu jej bylo dosaženo už na konci 40. let – železniční doprava byla soustředěna v rukou Československých státních drah (ČSD) už před válkou, v nákladní automobilové a autobusové dopravě byl zřízen v roce 1949 podnik Československá státní automobilová doprava (ČSAD). Dopravu v některých velkých městech (nejčastěji v těch, ve kterých jezdily dopravní prostředky elektrické trakce) zajišťovaly samostatné městské dopravní podniky. Další dopravní služby, např. taxislužba, spadaly obvykle pod podniky ČSAD, městské dopravní podniky nebo samostatné podniky autoslužeb. Organizace podniků byla velmi jednoduchá, přehledná a ustálená – ČSD byly po sovětském vzoru rozděleny podle působnosti do čtyř drah: severozápadní, jihozápadní, střední a východní, ČSAD tvořilo po většinu doby deset krajských národních podniků.

ČSD zanikly s nešťastným rozdělením Československa 31.

prosinec 1992. Privatizace v 90. letech se naštěstí stačila dotknout pouze několika okrajových drah, na kterých zajišťují dopravu jiné subjekty než následnické podniky České dráhy, Železnice Slovenskej republiky (nákladní doprava na Slovensku) a Železničná spoločnosť Slovensko (osobní doprava na Slovensku), případně soukromým dopravcům patří i dopravní cesta (těleso a zařízení dráhy). Státní organizace České dráhy byla od 1. ledna 2003 nahrazena akciovou společností stejného názvu, která pouze zajišťuje vlastní dopravu, zatímco správu a modernizaci tratí vykonává státní organizace Správa železniční dopravní cesty. V poslední době se vážně uvažuje o privatizaci ČD, a to nejprve výdělečné nákladní dopravy, kterou však bude nejprve třeba oddělit od osobní (jak se už stalo na Slovensku). To bude značně problematické z hlediska administrativy – např. vykazování vzájemného zapůjčování lokomotiv či strojvůdců mezi osobními a nákladními vlaky (pokud by k němu nemělo nadále docházet, znamenalo by to výrazné prohloubení ztrátovosti a naprostý rozvrat drážní dopravy). Je to však pořád lepší řešení než rozprodání celé tratě včetně kolejíště, což by mohlo vyvolat vzájemné odmítání využívání tratí konkurenčními dopravci a tím znemožnění odklonů vlaků apod.

Mnohem hůře než doprava

železniční dopadla silniční – krajské národní podniky ČSAD byly v roce 1990 rozděleny na menší celky a ty pak postupně privatizovány, většinou s oddělením výdělečné nákladní od ztrátové autobusové dopravy (na Slovensku, kde postupoval a dosud postupuje rozprodej pomaleji, provedeno v roce 1994 již v rámci Slovenské automobilové dopravy hromadně). Na „volný trh“ vstoupila řada soukromých dopravců – někteří seriózní, ale mnoho pouze těžících z problémů podniků ČSAD, vytěsňujících tyto podniky z nevydělečnějších linek, nebo konkurujících železniční dopravě. V konkurenci zvítězil ten, kdo si mohl lépe dovolit autobusovou dopravu „dotovat“ výdělkem z jiné činnosti, což je případ expandujícího Student Agency zbohatnuvšího vykořisťováním studentů.

Rozpadem centrálně organizované silniční dopravy přišli zaměstnanci o většinu svých výhod – moderní dopravní závody a provozovny poskytující jim zázemí, stravu, často i ubytování, nenabízejí „noví“ dopravci vůbec a u původních se vlivem nedostatku financí či sprostého tunelování rozpadají nebo zanikly úplně. O pravidelné obnově vozového parku (dříve až přehnané a kontrastující s nedostatečným zabezpečením údržby starších vozů) si mohou nechat dopravci jen zdát, autobusy s životností šest let jsou

embargo ze strany západních států? Že třídní nepřítel rozpoutal v tomto období skrytý i otevřený boj proti nastupujícímu socialismu? Že neváhal sáhnout i k takovým formám násilí, jako byly přímé útoky na funkcionáře strany a národních výborů, zháňství, sabotáže, vraždy? Že bílý teror měl v dějinách vždy prvenství? Že existovala i další ŽE? Ano, existovala, ale nezapadají do soukolí antikomunistické prezentace učiva, a tak dostávají nálepku NEŽÁDOUCÍ.

V antikomunistických výkladech budeme marně hledat jméno zavražděného Augustina Schramma, aktivního účastníka protifašistického odboje, vedoucího partyzánského oddělení ÚV KSČ, Rudolfa Šmatlavy, vojáka československé armády, který ve strážní službě odmítl antikomunistickým teroristům vydat svou zbraň, neboť „...prísahal raz ...“, Aničky Kvášové, funkcionářky KSČ, kterou vyznačoval „pravé demokracie“ pod falešnou zámkou chladnokrevně zastřelili, jména desítek příslušníků SNB, kteří zahynuli v přestřelkách. Vraždy funkcionářů Místního národního výboru v Babicích pak mají být podle antikomunistických výkladů hodnoceny jako „oběti provokace Státní bezpečnosti“.

Antikomunističtí falzifikátoři dějin se rovněž snaží všemožně snížit úlohu SSSR ve 2.světové válce. Často se uchylují k tvrzení, že bez pomoci zahraničních spojenců by Sovětský svaz nebyl schopen ve válce obstát. Fakta jsou však taková, že zahraniční pomoc spojenců činila od 5% do 12% potřeb bojujícího Sovětského svazu a že tedy 88% až 95% potřeb pokryl Sovětský svaz z vlastních zdrojů.

Smyslem této falzifikace je vymazat z paměti lidstva blokádu Leningradu, boj o Moskvu,

obranu Sevastopolu, stalingradskou epopej, bitvu v kurském oblouku, očernit nesčetné oběti komunistů Sovětského svazu, Evropy a celého světa. Vztyčení rudé vlajky na střeše německého Reichstagu čím dál více traumatizuje světovou politickou reakci. Symbolizuje totiž ekonomické, politické, vojenské i lidské vítězství vědeckého socialismu nad kapitalismem, který porodil fašismus.

Kdo by se domníval, že alespoň v okamžicích „vítězství pravdy a lásky nad lží a nenávisť“ se antikomunističtí kreativci dotknou faktografické bilance, je na omylu. A tak se žáci nedovědí nic o tom, že v „zavržením hodné a odsouzením hodné době“ neexistujícího komunismu, tedy „totality“, národní důchod Československa vzrostl od roku 1948 (100%) do roku 1989 7,2krát (721%), průmyslová výroba vzrostla ve stejném období 14krát (1 438%), socialistické zemědělství bylo schopno zabezpečit potravinovou soběstačnost země, že hektarový výnos obilovin v českých zemích překročil 4,5t, na Slovensku 5,3t, v pšenici dokonce 5,8t. Že rozvoj hospodářství umožnil všem lidem pracovat. Že socialismus odstranil vykořisťování, nezaměstnanost, bezdomovectví, sociální nejistotu. Že životní úroveň rostla nejen „vyvoleným“, ale všem obyvatelům. Že se osobní spotřeba obyvatel od roku 1948 (100%) do roku 1989 zvýšila 5krát (491%) a pokud jde o bytovou výstavbu, pak toto období přineslo zásadně nové řešení bytové otázky, neboť bylo postaveno přes 3,5 milionu nových bytů, což znamená v průměru přes 83 000 bytů ročně. I zde lze ve výčtu konkrétních údajů pokračovat.

Smyslem antikomunistického výkladu dějin je zakrýt nehumán- ní podstatu kapitalismu. Nálepku

nehumánnosti musí nést socialismus. V tomto falzifikovaném obrazu dějin se má zapomenout na obrovské zbídačování lidových vrstev jednotlivých národů při první akumulaci kapitálu, která na území USA přerostla ve vyhlazení 30 miliónů původních obyvatel. Má být zakryta agresivita, kterou plodí ekonomický základ kapitalismu, jenž ve jménu svých zisků rozpoutal dvě světové války, v nichž zahynulo 60 miliónů lidí, jimiž byly promrhány materiální statky ve výši 4 338 mld. amerických dolarů, které uvrhly celé národy na pokraj fyzického vyhlazení a vystupňovaly rozsah lidského utrpení do rozměrů, které historie dosud nepoznala. Vztah mezi ekonomickou podstatou kapitalismu a jeho agresivitou musí být zastřen, protože umožňuje pochopit podstatu vnitřní a zahraniční politiky domácího i zahraničního kapitálu. Proto je umrtvováno historické myšlení žáků, které odhaluje tyto příčinné vazby. Bez historického myšlení mohou žáci přejímat lživá tvrzení, že socialismu jsou vlastní ostatné dráty na hranicích, nezákonnosti, politické procesy a poravy. Neodhalí, že tyto jevy jsou důsledkem politiky mezinárodního kapitálu v konkrétních historických podmínkách.

Nevědecká základna antikomunistické prezentace učiva společenskovědních předmětů je významnou oporou gnozeologického protisměru. V něm spatřuje soudobá politická moc vítaného pomocníka při upevňování svého panství. Těmito praktikami však současně odkrývá svoji duchovní bezmocnost. Hysterické výlevy antikomunistických farizejů a pokrytců mají ukřičet vědeckou pravdu. Pravda se však nedá ani ukřičet, ani ukřičovat. O tom historie přináší bezpočet důkazů.

Čeněk Ulrich

připojily k úsilí Kuby vybudovat lepší a sociálně spravedlivý svět. Velmi úderná byla na demonstraci řeč předsedkyně Pražské rady KSČM učitelky Marty Semelové: Všude kam vstoupí (prezident George Bush), zanechává po sobě spoušť. Porušování lidských práv, zoufalství, neštěstí, statisíce obětí. To je demokracie a svoboda Made in USA. To jsou válečné zločiny Bushe, teroristy, který patří před mezinárodní soud. Místo něho jsou však věznění jiní: Antonio Guerrero, Fernando Gonzales, Gerardo Hernandez, Ramón Labañino a René Gonzales. Semelová je uctila jako obránce vlasti, kteří ji chránili před sabotážemi a útoky, způsobujícími Kubě obrovské hospodářské škody a lidské oběti. Pašování zbraní, narkotik a lidí, stovky pokusů o atentáty na vrcholné

představitel Kubánské republiky, především na Fidela Castra. To jsou podle Semelové jen některé z agresivních akcí banditů proti Kubě, organizovaných ze základny v Miami. Přitom zdůraznila, že věznění Kubánci neucháňají po sobě spoušť. Porušování lidských práv, zoufalství, neštěstí, statisíce obětí. To je demokracie a svoboda Made in USA. To jsou válečné zločiny Bushe, teroristy, který patří před mezinárodní soud. Místo něho jsou však věznění jiní: Antonio Guerrero, Fernando Gonzales, Gerardo Hernandez, Ramón Labañino a René Gonzales. Semelová je uctila jako obránce vlasti, kteří ji chránili před sabotážemi a útoky, způsobujícími Kubě obrovské hospodářské škody a lidské oběti. Pašování zbraní, narkotik a lidí, stovky pokusů o atentáty na vrcholné

rozdíly od ulic Havany vidíme tisíce bezdomovců a žebráků. Křesťanský ministr Čunek předkládá nekřesťanské návrhy na výpovědi z bytů bez udání důvodu. Julínek chce platby za zdravotnictví. Kuchtová rozehrává obehnanou písničku o platbách školného. Česká vláda by se měla učit od Kuby, jak zajistit lidem práva a sociální jistoty, učit se, jak dodržovat lidská práva. Místo toho se mnozí z nich nechávají zavírat na Václavském náměstí do klecí v rámci protikubánských akcí nadace Člověk v tísni. Možná sami soudí, že za své činy proti občanům České republiky do nich patří, zakončila Marta Semelová svoji řeč, protkanou skandováním demonstrantů Hanba, hanba, na adresu české vlády.

Jan Jelínek

ÚSTŘEDNÍ RADA KSM: BOJ PROTI ZÁKLADNĚ USA POKRAČUJE!

V sobotu 7. dubna se v Praze uskutečnilo zasedání Ústřední rady Komunistického svazu mládeže (KSM). Důkladně na ní byly prodiskutovány dosavadní průběh kampaně KSM proti umístění vojenské základny USA na území České republiky. Na desítkách míst zorganizoval KSM demonstrace, mítinky, veřejné petiční akce, diskuse. Počet podpisů pod peticí KSM proti americké základně u nás se již pohybuje okolo stovky tisíc. Kampaň komunistické mládeže bude i nadále intenzivně pokračovat.

KSM se v uplynulém období také zapojil do celosvětové kampaně mládež za osvobození 5 kubánských hrdinů nespavedlivě vězněných v USA za boj proti terorismu. Vyvrcholením této protestní a informativní kampaně v České republice byla demonstrace před Velvyslanectvím USA v Praze, kterou KSM zorganizoval s podporou KSČM a Společnosti česko-kubánského přátelství.

Velikého úspěchu dosáhl KSM v uplynulém období i na mezinárodní scéně. Na shromáždění Světové federace demokratické mládeže, které se uskutečnilo ve vietnamské Hanoji, byl KSM zvolen do vedení této významné mezinárodní demokratické a antiimperialistické

organizace mládeže, které je členem od roku 1997. Světová federace demokratické mládeže, sdružující desítky milionů mladých lidí ze všech koutů světa, bojuje za zájmy mládeže již od roku 1945. Je například hlavním organizátorem mohutných Světových festivalů mládeže a studentstva, z nichž poslední se za vydatné české účasti konal v roce 2005 v Bolívarovské republice Venezuela.

Již tradicí se na Ústředních radách KSM stalo pravidelné přijímání nově vznikajících klubů. Na jednání byl přijat za součást organizace nový klub KSM, fungující na Bruntálsku. Jak uvedl předseda KSM Milan Krajča, „vzrůstající aktivita komunistické mládeže a příliv nových členů a členek KSM je ta nelepší odpověď na současnost antikomunistickou hysterii, snahu fašizovat Českou republiku a hlavně na nedávné oficiální rozpuštění KSM Ministerstvem vnitra.“

Mezi další témata, které byly diskutovány patřily útoky na veřejný vzdělávací systém a práva studentů. Budování studentského hnutí, boj proti školnému, privatizaci ve školství a za demokratizaci vzdělávacího systému patří dlouhodobě k prioritám komunistické mládeže. V této souvislosti byla velmi oceněna výzva evropských komunistických stran „Bezplatné veřejné vzdělání pro všechny!“. Ústřední rada KSM se s touto výzvou evropského komunistického hnutí jednoznačně ztotožnila a opět proto vyzvala KSČM, aby se k ní přidala, postavila se tak po bok svých partnerských stran v zahraničí jasně tak ukázala, že s prosazováním zájmů většiny studentů myslí vážně.

Podrobně byla diskutována příjavo 8. sjezdu KSM, stejně jako harmonogram aktivit KSM v následujícím období. Kromě kampaně proti základně USA a boje za osvobození 5 kubánských hrdinů je to řada tradičních akcí – 1. máj, oslavy osvobození Československa, pochod Praha – Lidice.

Jednání Ústřední rady KSM ukázalo, že přes všechny útoky, kterým mladí komunisté a komunistky v současné době čelí, jejich organizace neustále roste a sílí. Přibývá aktivit i elánů, se kterým jsou uskutečňovány. Boj za zájmy většiny mladé generace – obvyklých studentů, učňů, mladých pracujících a nezaměstnaných – a za socialismus má jasnou perspektivu.

Lukáš Nový

státy. Tato hranice myšlenkové manipulace umožňuje antikomunistům formulovat jejich stěžejní, subjektivní myšlenkovou konstrukci o ztotožnění fašismu s „komunismem“ pod hlavičkou totalitarismu.

Lživé ztotožnění fašismu s „komunismem“ otevírá pak širokou škálu možností antikomunistických výkladů o „zločinech komunismu“. A v nich se vrší hromady mrtvol bez důkazů. Příkladem může být obraz meziválečného vývoje v SSSR. Toto období je zahlceno pomlucami o tom, že se v SSSR etabloval stalinský režim narušování tvůrčích sil a produktivních potencií, teroru a nenávisti.

Ti, kdož znají fakta, se nutně musí ptát, o jakémže narušování tvůrčích sil a produktivních potencií lze v tomto případě uvažovat, jestliže se v období 1928 až 1940 zvyšovala průmyslová výroba v SSSR v průměru o 11% ročně, jestliže se hrubá základní hodnota v průmyslu zvedla ze 34,8mld. rublů v roce 1928 na 75,7mld. rublů v roce 1933 (ve stejné době se světový kapitalismus zmítal v hluboké hospodářské krizi) a ze 119mld. rublů v roce 1937 na 170mld. rublů v roce 1940, jestliže produktivita práce v zemědělství vzrostla v letech 1928 až 1940 o 17%, jestliže k roku 1939 poklesla míra negramotnosti na 20%, ačkoli v roce 1928 činila 56%, a tak bychom mohli ve výčtu konkrétních čísel pokračovat. (Blíže viz B.Azad: Hrdinská bitva a hořká porážka, OREGO 2003.)

Otázka tzv. teroru a třídní nenávisti je prezentována jako jeden ze smyslů existence tzv. stalinistického režimu – „stalinismu“, ne jako důsledek příčiny, jako reakce na aktivní odpor vnitřních nepřátel revolučního přetváření společnosti, kteří za pomoci kapitalistického zahraničí usilovali o kontrarevoluční zvrát vývoje k předrevolučním poměrům.

Když byly zpřístupněny ruské archivy, ke slovu se začala dostávat fakta. Z nich např. vyplývá, že v lednu 1939, tj. v době, kdy tzv. „velké čistky“ dosáhly vrcholu, bylo v gulazích, pracovních koloniích a ve věznicích 2 022 976 vězňů. Z toho počet politických vězňů představoval 450 až 500 tisíc vězňů. Počet popravených v období, kdy v čele bolševické strany stál J.V.Stalin, činil 799 455 osob (tedy žádné miliony) a zahrnoval i ty, kteří ve dvacátých letech kolabovali s intervenčními vojsky, ve čtyřicátých letech s německými nacisty a později se západními nositeli „demokracie“ v úsilí o likvidaci sovětského státu. (Blíže viz A.Schön: Dějinné lži – základy antistalinismu, Názory SKK, roč.14, č.1, K.Ondriaš: Bohové současného mytologií, Eko-konzult, Bratislava 2001.)

Na tato fakta je však v učebnicích uvalena cenzura ticha. Fakta neumožňují myšlenkovou manipulaci, nač tedy jimi „přetěžovat“ mozkové kapacity žáků. Rovněž padesátá léta v Československu jsou vítanou příležitostí antikomunistických „důkazů zločinnosti komunismu“. Za symbol „komunistické tyranie“ v Československu je považována poprava dr.Milady Horákové. Poprava manželů Rosenbergových, stejně jako poprava Sacca a Vanzettiho se za zločiny kapitalismu nepovažují. V případě dr.M.Horákové jsou velkoryse přehlíženy příčiny, jež vedly k tomuto trestu. Její vůdčí úloha v ilegálním vedení národní socialistické skupiny, jež od srpna 1948 do září 1949 vyvíjela s podporou zahraničních spolupracovníků aktivní protistátní činnost, je bez důkazů označována za „vykonstruovanou“. Při-

tom sama Horáková přiznává, že program jejich skupiny byl „... program pro buržoazní vrstvy...“, který sledoval návrat továrníků do znárodněných podniků, a dále pokračuje: „Naše zásadní stanovisko od začátku naší činnosti totiž bylo, že vnitřními silami zvrát dnešních poměrů nedocílíme. My jsme.....počítali se souhrou světových událostí...Počítali jsme, že by hospodářským tlakem západních mocností proti Sovětskému svazu mohlo dojít i k určitým předpokladům a podmínkám, nutným, resp. umožňujícím i určitou přeměnu našich poměrů.“ Je zamlčována skutečnost, že skupina dr.M.Horákové počítala v této „souhře světových událostí“ i se ztrátou státní samostatnosti Československé republiky. V zájmu obnovení buržoazních poměrů byla připravena realizovat vytvoření tzv. středoevropské federace a obětovat tak státní nezávislost českého a slovenského národa. (Blíže viz Proces s vedením záškodnického spiknutí proti republice, Orbis, Praha 1950.)

Výše trestu, kterou řádný soud vyměřil dr.Miladě Horákové ne za její politické názory, nýbrž za její protistátní činnost, odrážela tehdejší stupeň odporu buržoazních sil doma i v mezinárodním měřítku. Formy společenského boje v dějinách a jeho ostří totiž určuje vždy ta společenská třída, která odchází z historické scény.

Ze americký Kongres vyčlenil v této době částku 100 miliónu dolarů k rozvinutí nepřátelské propagandy, budování ilegálního podzemí, zpravodajství, diverzi? Ze existovaly výcvikové centrály pro diverzanty a zpravodajce vysílané do Československa? Ze existovaly balóny se štvavými letáky ohrožující leteckou dopravu? Ze existovalo hospodářské

UČEBNICE A ANTIKOMUNISMUS

Nevědecký antikomunismus tvoří jeden z pilířů buržoazních učebnic společenských vědních předmětů. Jeho gnozeologické základy – tmářství, slepá víra a fanatická nenávisť, vyvěrající z pomluv a předsudků ke všemu, co má co do činění s myšlenkami i praktickou realizací vědeckého socialismu – plně zapadají do širšího rámce manipulativní racionality, kterou je prostoupeno společenské vědomí kapitalistické společnosti. Člověk, žijící v historicky přežilé společensko – ekonomické formaci, musí být od útlého věku manipulován tak, aby to vyhovovalo ekonomickým a politickým zájmům novodobé vládnoucí buržoazie. Vědecká pravda o podstatě lidské společnosti a zákonitostech jejího vývoje musí být zakopána hluboko pod povrch zemský. A proto Jidášové s tituly před i za jmény subjektivně zrušili v rozporu s historickou skutečností na příkaz mocných společenské třídy, vykořisťování, třídní boj, konkrétní historickou situaci, materialistické pojetí dějin a ukájejí sebe i žáky v abstraktních nesmyslech absolutní svobody, všelidských hodnot, sociálního smíru a vakuální demokracie proto, aby odvedli pozornost ducha od stěžejní otázky společenského vývoje – změny vlastnictví výrobních prostředků. Tato stěžejní otázka společenského vývoje se v idealistickém výkladu uzamyká do 13 komnaty. A kdo by se ji rozhodl odemknout a předložil byť jen v úvahách návrh na překonání soukromého vlastnictví výrobních prostředků vlastnictvím společenským, ten pocítí „demokratickou“ pěst kapitalistického zákona.

Aby se mohl antikomunismus v učebnicích společenských vědních předmětů rozrůst do plně šíře, vybarvit do všech odstínů a získat zrudnou podobu svých květů zla, musí přepsat historii již v lůně zrodu třídní společnosti. A tak zatímco historie jasně prokázala, že stát vznikl tam, kde společnost zabředla v důsledku výroby materiálních statků do neřešitelného rozporu sama se sebou, kde se rozštěpila na nesmiřitelné protiklady, které nebyla s to zvládnout, tam, kde hrozilo zničení protikladů i celé společnosti v neplodném boji, že právě tato situace si vyžádala vznik mocenského nástroje jedné třídy nad třídou druhou, tedy státu, který tak vstupuje do dějin jako výraz nesmiřitelnosti třídních rozporů, dle idealistických výkladů stát vznikl jako důsledek nutnosti smířování různých vrstev společnosti, které tak přistoupily na dodržování právních předpisů.

Od lůna vzniku třídní společnosti pak šplhá cestička antikomunistických výkladů ke komolení historických typů a historických forem státu. Tento chaos umožňuje krásně manipulovat s dějinami. A tak vedle správných typů státu -otrokářského a

feudálního - se objevují ve výkladech nesprávné typy států – demokratický a totalitní. Demokracie a totalita však mohou být pouze formami určitých typů státu, mající jistou podobu v dané historické situaci, nemohou být však typy států se specifickým výrobním způsobem, který se odvíjí od vlastnictví výrobních prostředků. V tomto smyslu lze hovořit pouze o typu kapitalistického státu a socialistického státu. Každý z těchto typů státu má svůj specifický výrobní způsob, přičemž formy uvedených typů státu mohou být rozmanité – v případě kapitalistického typu může jít o konstituční monarchii, buržoazní demokracii, stejně tak jako o fašistickou totalitu, v případě socialistického typu o sověty nebo lidovou demokracii.

Komolení typů a forem státu je pro antikomunistické výklady ryze účelové, neboť rozehrává myšlenkovou manipulaci týkající se dělení států na demokratické, tedy kapitalistické, a nedemokratické, totalitní státy, kam – podle antikomunistických výkladů – patří fašistické Německo a všechny ostatní socialistické

PIETNÍ AKT K 40. VÝROČÍ ÚMRTÍ MARŠÁLA MALINOVSKÉHO

V tomto roce tomu je právě čtyřicet let, co v Moskvě zemřel maršál Rodion Javovlevič Malinovskij. A právě jeho památka byla připomenuta na pietním aktu, pořádaném Společností přátel Ruska a Komunistickým svazem mládeže. Po slavnostním položením květin a odeznění české a ruské hymny zde vystoupili i zástupci města Brna – primátor Roman Onderka a starosta městské části Brno – střed Michal Bortel.

Velký zájem byl i o materiály zpracované kolektivem historiků KSM Brno, především o brožuru Rudá armáda osvobozuje Brno. Bohužel v současnosti se objektivní historická fakta zveřejňují stále méně a méně. Kolik mladých lidí ví, že letos tomu bude 62 let, kdy se Brno a jeho obyvatelům, a to po více než sedmiletém nacistickém teroru, dostalo svobody. Samotná skutečnost, že na osvobození tohoto města měla lví podíl sovětská vojska, se v dnešní době netěší přílišné oblibě. Jako by se v současnosti začalo pomalu a účelně zapomínat, které síly způsobily rozhodující porážku fašistickým útočníkům, a to nejen na území tehdejšího Československa.

Brno mělo prvořadý význam jako silniční křižovatka i coby železniční uzel a na jeho osudu

prakticky závisel osud celé bezmála miliónové armádní skupiny Mitte, které velel nacistický polní maršál F. Schorner. I proto v dalších dnech rudoarmějci ještě vystupňovali své bojové úsilí a 26. dubna 1945 město Brno osvobodili. Stalo se tak mistrným obchvatným manévrem a čelným útokem, jak bylo zdůrazněno ve zvláštním rozkaze J.V. Stalina, jež Brno charakterizoval jako velké průmyslové centrum Československa, důležitý dopravní uzel a mohutný opěrný bod německé obrany a na počest tohoto vítězství bylo v hlavním městě Sovětského svazu vypáleno dvacet salv z 224 děl. Za zásluhy v bojích o osvobození Brna bylo vyznamenáno 62 jednotek náležících k 2. ukrajinskému frontu. Několik desítek vojáků, důstojníků i generálů Rudé armády bylo oceněno za vynikající bojovou činnost titulem hrdiny Sovětského svazu. Samotný maršál R.J. Malinovskij byl právě v den osvobození Brna (26. dubna) vyznamenán Řádem vítězství, a to za mistrné řízení bojových akcí velkého rozsahu, při nichž bylo dosaženo mimořádných bojových výsledků.

Ze zbylých brněnských předměstí nebyli 26. dubna ještě fašisté vypuzeni ze severní části Králova Pole, Medlánek a Řeč-

kovic. Zatímco Královo Pole a Medlánek byly osvobozeny během několika příštích dnů, o Řečkovice se vedly boje až do 5. května 1945. O nesmiřitelných bojích svědčí i ztráty v řadách sovětských a rumunských vojsk, stejně jako i domácích vlastenců bojujících po jejich boku. V období těchto bojů padlo více než 15 000 sovětských vojáků a dalších více než 80 000 jich bylo zraněno. Osvobozením Brna tak ukončila vojska 2. ukrajinského frontu úspěšně Bratislavsko-brněnskou operaci. A v neposlední řadě jsme také chtěli připomenout, kým a jak draze byla vykoupena svoboda tohoto města a potažmo i celého tehdejšího Československa. A proto, abychom my mohli žít v míru, vykonali neskutecně mnoho právě sovětských rudoarmějci.

Proto nezapomínejme a přijdme uctít památku padlých hrdinů 26. dubna od 16.30 na pietní akt na Ústředním hřbitově v Brně, tu chvíli naší pozornosti si zaslouží, vždyť výměnou za naši svobodu dali to nejdražší, svůj život.

Veronika Sýkorová

ASOCIÁLNÍ ÚTOKY NA OBZORU

Pravicová vláda jedniček chystá už od ledna příští roku zásadní změny v daňové a sociální oblasti. Změny spočívají v sociálních škrtech a úlevě ne chudým, ale bohatým. Paradoxně by tak do státní kasy neměli nejvíce přispět bohatí, ale lidé se středními a nižšími příjmy. Mimo deregulace cen bydlení, prosazované možnosti výpovědi bez udání důvodu (z bytu, ale i v práci) je tak napadán další pilíř toho, co vybojovali pracující za více než 100 let.

Daňová reforma bude spočívat ve změně sazby daně z příjmů fyzických osob, daně z přidané hodnoty, výše vyplácení sociálních dávek - první tři dny nemocenské se má na příklad marodit zadarmo. Do důchodu by se mělo chodit až po 35 - nikoli jako nyní po 25 letech placení sociálního pojištění. O tom, že navíc počítají se změnou důchodového systému, kdy stát bude garantovat jen minimum ani ne pro zivovní, že se jako supi na tento krok chystají finanční instituce nabízející důchodové zajištění, pojištění a připojištění, není třeba hovořit.

Vláda chce také o více než 40 tisíc zaměstnanců zeštíhlit státní správu, zrušit společné zdanění manželů, výrazně zredukovat pohřebné, stanovit stropy pro odvody pojistného.

Chce dále omezit dávky, zvýšit DPH z 5 na 9%, což zdraží služby a potraviny, snížit přímé daně. Utahování opasků se má dít ve jménu jednoho cíle - snížit schodky veřejných rozpočtů za tři roky do tří procent hrubého domácího produktu, jak ČR předepisují maastrichtská kritéria Evropské unie.

Nejcitlivější asi bude změna daní z příjmů fyzických osob. Hovoří se o jednotné sazbě ve

výši 15 procent z tzv. superhrubé mzdy - to je hrubý plat plus platby za sociální a zdravotní pojištění placené za zaměstnavatelem. V současnosti jsou podle příjmů (od nejnižších po nejvyšší) sazby čtyři - 12, 19, 25 a 32 procent. Polepšit by si údajně měl každý - ale zarážející je o kolik. Alespoň podle toho, co dosud ekonomové vypočítali.

Základní sleva na dani by měla od příštího roku činit měsíčně 2070 Kč - dosud je 600 Kč a sleva na jedno dítě namísto nynějších 500 má být 870 Kč měsíčně. Ačkoli zde mohou mnohé domácnosti ušetřit, zvýšení snížené pětiprocentní sazby DPH na devět procent se dotkne peněženek všech. Ti, kteří mají hluboko do kapsy, to samozřejmě poznají citelněji. Reformní kroky nejtragičtěji dopadnou na středně příjmové skupiny, protože těm nízkopříjmovým už není co vzít a těm vysokopříjmovým se přidává.

Podraží potraviny, některé zdravotnické pomůcky, noviny, časopisy a knihy, léky, vodné a stočné, sociální bydlení, hromadná doprava, vstupné na kulturu, ale i mnohé služby včetně služeb zdravotní a sociální péče, také autosedačky a pleny, stravování v restauracích, ale i školních jídelnách. ODS však ve svém volebním programu slíbila v případě zvýšení sazby DPH zvýšení důchodů o tisícovku měsíčně a přefázení potravin do nulové sazby.

V její předvolební smlouvě s občany se mj. uvádí: Úpravy DPH nepoškodí žádnou skupinu obyvatel. U 70 procent zboží a služeb daňová sazba klesne (mj. u tepla a energií). Případné zvýšení cen malé části zboží a služeb o několik procent bude kom-

penzováno vyššími čistými příjmy a důchodcům valorizací penzí ve výši 1000 Kč měsíčně. Uvidíme, zda svá slova myslela vážně, nebo jen balamutila voliče. Vláda si od zvýšení minimální sazby DPH slibuje 20 miliard korun navíc do státní kasy. Všech stejně se dotkne také tzv. ekologická daň - elektřina má podražít o čtyři či pět haléřů za kWh, metrál uhlí o 10 až 20 korun. U právnických osob (tj. u podniků) hodlá vláda snížit daň z příjmů z dnešních 24 příští rok na 22, a poté až na 19 procent.

S daňovou reformou těsně souvisí připravované změny v oblasti sociálních dávek. Zmizet má tisícovka pro prvňáčky - tzv. pastelkovně, výrazná redukce čeká pohřebné, porodné se má snížit ze 17 760 na 15 000 Kč (za každé další dítě by byl příspěvek 13 tisíc korun). Dnes je porodné na dvojčata 53 120 a na trojčata 79 680 Kč, nově by to mělo být jen 30 000 a 45 000 Kč. Nejvíce chce stát ušpóřit na rodičovském příspěvku - rodiče by se měli rozhodovat mezi třemi možnostmi (11 400, 7600 a 3800 Kč) podle toho, zda budou s dětmi doma dva, tři nebo čtyři roky. Mluví se o tzv. třístupňové rodičovské dovolené. Nejvíce by dostávaly maminky (otcové, které se vrátí do práce po dvou letech. Nyní může být rodič s dítětem doma čtyři roky a dostává měsíčně 7582 korun. Úspora na rodičovském příspěvku by měla přínést příští rok 7,6 miliardy korun. Zajímavé - jak asi matka pozná, co bude dítě za rok či dva potřebovat, aby se rozhodla pro délku dovolené?

Další velkou úsporu (téměř miliardu korun) očekává vláda na nemocenské - první tři dny marodění by nemocný nedostá-

je svá hlavní hesla k Prvnímu máji na celém světě:

- právo na práci pro všechny
- odborářské svobody pro všechny
- svět bez vykořisťování
- pokrok a mír
- zastavte zabíjení a pronásledování odborářů
- propusťte pět Kubánců z věznic USA
- mezinárodní solidaritu - internacionalismus

Posíláme výzvu všem organizacím a přátelům SOF, aby prosazovali naše hesla, bojovali za práva všech pracujících s důrazem na pracující mládež, pracující ženy, imigranty a pokrokové intelektuály, požadovali důstojnou práci pro všechny, stálou práci na plný úvazek, sociální jistoty a důstojné platy a plně respektování práv dělnické třídy.

SOF vytyčuje nový kurs. Po 15. sjezdu hodnotí v novém duchu svoji historii a postupuje kupředu k současnosti a budoucnosti. Světová dělnická třída dnes potřebuje silnou SOF schopnou poskytnout vedení, analyzovat mezinárodní situaci, koordinovat radikální odbory a rozvíjet efektivně jejich činnost. V dnešních podmínkách potřebuje dělnická třída třídně orientované odbory, které sjednotí všechny pracující proti nadnárodním korporacím a imperialismu. Potřebuje odbory s internacionalistickým duchem - demokratické a moderní. To je SOF, jakou budujeme!

AŽ ŽIJE PRVNÍ MÁJ PRACUJÍCÍCH!

**PRACUJÍCÍ VŠECH ZEMÍ,
SPOJTE SE!**

přeložil Vladimír Sedláček

1st of MAY 2007

LABOUR RIGHTS FOR ALL

TRADE UNION FREEDOMS FOR ALL

A WORLD WITHOUT EXPLOITATION

PROGRESS AND PEACE

WFTU World Federation of Trade Unions

40, Zari Maras Street, Athens 11501 GREECE - Tel: +3010 921417 - +3010 921070 - Fax: +3010 921437
E-mail: info@wftu.intl.org, general@wftu.intl.org - Web: www.wftu.intl.org

SVĚTOVÁ ODBOROVÁ FEDERACE K 1. MÁJI 2007

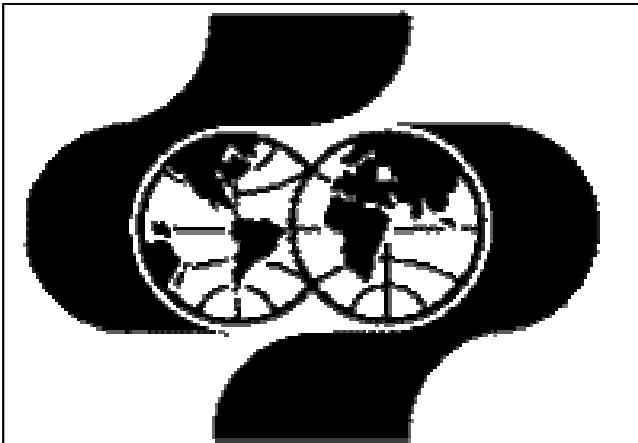
Jménem Světové odborové federace posíláme radikální internacionalistické pozdravy pracujícím celého světa. Zdravíme všechny lidi na světě, kteří bojují za přežití, za právo budovat přítomnost a budoucnost. Zdravíme všechny ty, kdo bojují za osvobození od okupačních sil a kapitalistického vykořisťování.

První máj je pro pracující zvlášť významným dnem. Od revolty textilních dělníků v Chicagu 1. května 1886 je dodnes 1. máj dnem k analyzování, čeho jsme v minulém roce dosáhli, a k plánování další činnosti a definování cílů pro příští rok. Naše nové iniciativy by měly odpovídat současným potřebám a požadavkům nejširších vrstev.

Žijeme v období charakterizovaném imperialistickou agresivitou, kapitalistickou globalizací a omezováním demokratických, odborářských a pracovních svobod.

V Iráku, Afganistanu, Palestině, Libanonu, Kolumbii, Kosovu, Somálsku, Srí Lance i kdekoli jinde dělníci a zaměstnanci ztrácejí svá práva v důsledku zásahů plánovaných a organizovaných USA, NATO a jejich spojenci. Některé další země jako Kuba, Írán, Sýrie, Severní Korea, Venezuela, Súdán a další jsou ohrožovány proto, že nenaslouchají a nepodléhají touhám George Bushe, Tony Blaira a jejich spojenců. Politika imperialistických sil má na svědomí mnoho obětí, stejně jako nezaměstnanost, chudobu, vykořisťování, imigraci. Hlavní oběti válek jsou děti a neozbrojení civilisté.

Chudoba a nezaměstnanost

Světová odborová federace

se pro většinu pracujících zvyšuje. Číslo odhalují pravdu a nikdo ji nemůže zakrýt. »... 800 milionů lidí trpí hladem. 200 milionů dětí žije v zoufalé špině. 900 milionů dospělých je negramotných. 115 milionů dětí nechodí do školy. Ve stejnou dobu helsinská univerzita UNE-WIDER oznamuje výsledky průzkumů, které ukazují, že 20% světového obyvatelstva vlastní 60% světového bohatství! V jedenadvacátém století jsou lidé, kteří mají měsíční plat 25 - 30 Euro, bez odborářských a lidských práv. Dluh rozvojového světa dnes dosahuje 140 mld. USD. Podle údajů OSN existuje 180 milionů ekonomických emigrantů a 17 milionů uprchlíků. To představuje 3% světové populace. Evropská unie má 20 milionů přistěhovalců, z nichž 5 milionů jsou Evropané.«

V USA je situace pro pracující velmi nepříznivá: v roce 2006 příjem jednoho procenta populace vzrostl během roku na jeden

milion dolarů a v téže době přijem 90% populace klesl pod 270 dolarů! Ve většině zemí v Africe, Asii a Latinské Americe pozice a politika imperialistických organizací a nadnárodních monopolů připomínají nejhorší okamžiky kolonialismu. Nikdy předtím v dějinách lidstva nebylo tolik bohatství soustředěno v rukou tak malého počtu lidí.

Omezování demokratických a odborářských svobod je hlavním cílem Evropské unie i USA. Pod záminkou vypořádání se s terorizmem omezují osobní svobodu obyvatel, posilují fenomén xenofobie a rasismu, terorizují ekonomické imigranty. Sledují každý okamžik našeho osobního pohybu. Žijeme v éře „Velkého bratra“. V mnoha kapitalistických zemích je činnost odborů zakázána, po odborářích se stíhají a odbory jsou nezákonné!

SOF po analýze a zhodnocení mezinárodní situace definuje

val nic, méně by dostával i při kratší nemoci, pohoršit by si měl i ten, kdo stoná déle než dva měsíce. Od ledna by pacienti platili i u lékaře - 20 Kč za recept, 50 Kč za návštěvu u lékaře-specialisty, 50 Kč za den v nemocnici a stejnou částku za návštěvu pohotovosti. Přitom v již citované smlouvě s občany ODS říká: Finanční spoluúčast ve zdravotnictví se nebude povinně zvyšovat. Zachováme ústavní právo na bezplatnou zdravotní péči na základě veřejného zdravotního pojištění.

Na dětských přídavcích chce kabinet i přesto, že je podporovali lidovci, uspořít 1,9 miliardy korun - od ledna už by je měla dostávat jen čtyřčlenná rodina, která má na chod domácnosti méně než 22 560 korun čistého. Dnes na ně má nárok i s čistými příjmy 37 600 korun.

Reforma je příznivá pro bohaté vrstvy. Nečas chce mj. omezit odvody na zdravotní a sociální pojistné do čtyřnásobku průměrné mzdy. Člověk s měsíčním příjmem 200 tisíc Kč i více bude odvádět pojistné pouze z 80 000 Kč.

Vláda chce balík změn zákonů k reformě veřejných financí předložit Sněmovně tak, aby je mohla začít projednávat ještě před prázdninami. Pokud s úspornými reformami pravostředový kabinet neuspěje, měl by ve Strakovce skončit, neboť svůj osud spojil právě s nimi. Topolánek to před dvěma týdny potvrdil: Když reforma tak, jak ji předložíme, neprojde, bude třeba hledat novou vládu. Nehodlá prý připustit, aby poslance návrhy změnily parametry či harmonogram reformy. Ministr financí Miroslav Kalousek (KDU-ČSL) tvrdí, že reforma má zbrzdit růst deficitu státních výdajů. Konečným cílem je vyrovnaný rozpočet a přijetí eura. Ministři se snaží veřejnost přesvědčit, že lidé na

reformě vydělají, komunisté a sociální demokraté však varují, že většinu lidí naopak poškodí. Úspěch reforem nicméně závisí na dvou lidech - odpadlících z ČSSD, Michalu Pohankovi a Miloši Melčákoví, protože koalice dá dohromady pouze 100 poslanců z dvousetčlenné dolní komory parlamentu. Je čas říci - Pánové končíme! Udělejme vše proto, aby jejich plán, jak ještě více škubat na nízko a středopříjmové rodiny, ztroskotal! Vyvlastněte bohaté! Zakažte spekulace a vyvlastněte neproduktivní kapitál!

Destrukce sociálního systému má spočívat:

- Jednotná daň z příjmu fyzických osob ve výši 15 procent, tj. úlevy bohatým
- Zvýšení DPH z 5 na 9 %, tj. zátěž pro dolních 80% občanů
- Snížení daně z příjmů firem z 24 na 22 procent (výhledově na 19%), tj. plošné úlevy korporacím
- Zavedení "ekologických" daní, tj. pouhé zdražení místo ekologické alternativy
- Stanovení stropů pro odvody pojistného, tj. úlevy bohatým
- Zrušení společného zdanění manželů, tj. zátěž pro rodiny s dětmi, na rodičovské dovolené
- Konec automatické valorizací dávek mimo zvyšování důchodů, tj. na úkor důchodců
- Změna rodičovského příspěvku, tj. na úkor rodin s dětmi
- Redukce pohřebního, tzn. bát se umřít při nekřesťanských cenách pohřbů...
- Snížení porodního, tj. na úkor rodin s dětmi
- Zrušení pastelkovného, tj. na úkor rodin s dětmi
- Snížení počtu rodin s nárokem na dětské přídavky, tj. na úkor mladých rodin
- Zvýšení věku odchodu do penze na 65 let, tj. na úkor všech, přinese i růst nezaměstnanosti
- Prodloužení doby povinného pojištění z 25 na 35 let, tj. na úkor všech, přinese i růst nezaměstnanosti
- Zrušení nemocenské v prvních třech dnech marodění, tj. na úkor všech a našeho zdraví
- Snížení dávek při krátkodobé nemoci, tj. na úkor všech a našeho zdraví
- Zvýšení při marodění delším než dva měsíce, tj. na úkor všech a našeho zdraví
- Zvýhodnění lidí s vyššími příjmy při dlouhodobější nemoci, tj. ve prospěch bohatých
- Pomalejší růst platů státních zaměstnanců
- Snížování počtu zaměstnanců veřejné sféry

SVĚTOVÁ MLÁDEŽ BOJUJE PROTI IMPERIALISMU A VÁLCE

Přinášíme rozhovor s předsedou Komunistického svazu mládeže Milanem Krajčou, uveřejněný v Halo novinách

V první polovině března se ve Vietnamské socialistické republice uskutečnilo 17. shromáždění Světové federace demokratické mládeže (WFDY). Ty jsi se jej zúčastnil jako jeden z delegátů Komunistického svazu mládeže. Můžeš toto jednání přiblížit?

17. shromáždění WFDY, mezinárodní demokratické a antiimperialistické organizace mládeže, se uskutečnilo ve vietnamském hlavním městě Hanoi ve dnech 9. – 14. března pod heslem "Posilme boj proti imperialistické agresi a vykořisťování, za mír, solidaritu a společenskou

přeměnu!". Jednání, kterého se zúčastnily delegáti 70 organizací z více než 50 zemí, zastupujících desítky milionů členů, hostil vietnamský Ho Chi Minův Komunistický svaz mládeže. Jednání se zúčastnila řada hostů – zástupců významných mezinárodních organizací jako Asijská asociace studentstva, Všeobecný svaz arabských studentů, Světová rada míru. Své pozdravy jednání zaslaly např. Světová odborová federace Mezinárodní demokratické federace žen, Organizace studentstva a mládeže Hnutí nezúčastněných zemí.

Jak na tomto shromáždění bylo zhodnocena činnost federace?

Uplnulé období práce WFDY bylo na shromáždění vyhod-

noceno pozitivně. Nejvýznamnější aktivitu WFDY v této době byl bezpochyby úspěšný 16. Světový festival mládeže a studentstva, který se v roce 2005 uskutečnil v hlavním městě Bolívarovské republiky Venezuela v Caracasu. Toho se zúčastnilo více než 17 tisíc lidí ze 144 zemí světa. Byl důležitou manifestací jednoty mezinárodního antiimperialistického hnutí mládeže a také solidarity mladých celého světa s venezuelskou Bolívarovskou revolucí. Mezi další významné aktivity posledního období patřila např. kampaň solidarity s iráckým lidem, boj za propuštění 5 kubánských hrdinů vezných v USA, protesty proti rozpuštění českého Komunistického svazu mládeže, hnutí za ukončení izraelské agrese proti lidu Libanonu a Palestiny, brigády solidarity na Kubě.

Celosvětové i regionální struktury federace se scházeli pravidelně, sekretariát WFDY v maďarské Budapešti úspěšně řídil práci WFDY. Byla zorganizována řada konferencí, seminářů, misí solidarity. Představitelé federace se zúčastnili mnoha

DEKLARACE MEZINÁRODNÍ KONFERENCE ZA ODSTRANĚNÍ CIZÍCH VOJENSKÝCH ZÁKLADEN

Scházíme se zde ze 40ti zemí jako řadoví aktivisté z organizací, které podporují ženská práva, právo původních na suverenitu, environmentální spravedlnost, lidská práva a sociální spravedlnost. Jsme ze sociálních hnutí, mírových hnutí, z organizací založených na víře, z mládežnických organizací, odborových hnutí a z komunit sdružujících původní obyvatele. Jsme z místních, národních i mezinárodních formací.

Sjednocení naším zápasem za spravedlnost, mír, sebeurčení národů a ekologicky udržitelného rozvoje, založili jsme síť prodchnutou principy solidarity, rovnosti, otevřenosti a respektem k odlišnostem.

Zahraniční vojenské základny a všechna další infrastruktura používaná k agresorským válkám porušují lidská práva, utlačují všechny lidi, zvláště původní domorodé obyvatelstvo, africké potomky, ženy a děti a ničí jak lidská společenství, tak životní prostředí. Vynucují si nezměrné následky na duchovní a psychologické zdraví lidstva. Jsou nástroji války, jež utužují militarizaci, kolonialismus, imperiální politiku, patriarchy, a rasismus. Ilegalní invaze vedené Spojenými státy, a pokračující okupace Iráku a Afghánistánu byly umožněny a zahájeny z takovýchto základů. Vyzýváme k okamžitému stažení všech zahraničních vojsk z těchto zemí a odmítáme jakýkoli plánovaný útok na Irán.

Odsuzujeme hlavní zodpovědnost USA v šíření zahraničních vojenských základů, stejně jako roli NATO, Evropské unie a dalších zemí, které mají

nebo hostí zahraniční vojenské základny

Vyzýváme k úplnému zrušení všech zahraničních vojenských základů a veškeré další infrastruktury používané k agresorským válkám, včetně vojenských operací, manévrů, cvičení, výcviků, dohod a zbraní ve vesmíru, dále vojenských laboratoří a dalších forem vojenských intervencí.

Požadujeme zastavení jak výstavby nových základů, tak posilování stávajících, zastavení a vyčištění kontaminace životního prostředí, zastavení právní imunity a dalších privilegií, která požívá zahraniční vojenský personál. Požadujeme komplexní obnovu a plnou a spravedlivou kompenzaci sociálních a envi-

ronmentálních škod způsobených těmito základnami.

Jako mezinárodní síť jsme si stanovili, že naším prvním činem bude posílit ekvádorský závazek ukončit dohodu, která povoluje vojsku USA používat základnu v Mantě po roce 2009. Zavazujeme se, že zůstaneme bdělí, abychom zajistili naše vítězství v této věci.

Podporujeme ty a solidarizujeme s těmi, kteří bojují za zrušení všech zahraničních vojenských základů po celém světě.

Pryč se zahraničními základnami teď hned!

Manta Ano! Základny Ne!

5.- 9. března, 2007
Quito a Manta, Ekvádor

10. SJEZD KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE ŠPANĚLSKA

Na konci minulého roku se na Technické univerzitě v Madridu uskutečnil 10. sjezd Komunistického svazu mládeže Španělska (UJCE). Heslem třídního jednání stovek delegátů španělských mladých komunistů bylo „Pokračujeme kupředu: Přpravujeme revoluci 21. století“. 10. sjezd UJCE byl zároveň připomenutím výročí založení předchůdců UJCE – Komunistické mládeže roce 1921 a slavné Sjednocené socialistické mládeže v roce 1936.

Jednání 10. sjezdu UJCE potvrdilo orientaci španělské komunistické mládeže definovanou na sjezdu předchozím, tedy „budování bojovného hnutí mládeže, bojujícího za práva mladých, proti třídnímu útlačku a za uskutečnění alternativy k neoliberalismu ve formě 3. republiky s účastnickou demokracií jako cestou k socialismu“.

Kromě ideologických otázek se sjezd zabíral také praktickými problémy. Mnoho z vystoupení delegátů sjezdu řešilo, jak ještě více posílit pozice UJCE ve studentském hnutí, mezi mladými dělníky, nebo jak organizovat

mladé nezaměstnané. Řada vystupujících se věnovala také snahám Lidové strany a katolické církve o prosazení svého reakčního tmářství proti mládeži. Byla zmiňována i vzrůstající deziluze mladých ze sociální demokracie reprezentované vládnoucí Socialistickou dělnickou stranou Španělska.

Na madridském sjezdu se projevil také dlouhodobější konflikt mezi UJCE a mateřskou Komunistickou stranou Španělska (PCE). Zatímco PCE se definuje coby „revolučně – marxistická“, UJCE se charakterizuje jako „marxisticko-leninská“ organizace. Rozpory se týkají také rozdílných organizačních principů strany a mládeže. PCE má federální strukturu, organizační zásadou UJCE je demokratický centralismus. Velké spory mezi PCE a UJCE se týkají Sjednocené levice, kterou před léty, coby širší koalici, založila PCE. Dnes tuto koalici, jejímiž členy je PCE i UJCE, zmítá řada ideologických, politických i personálních rozporů. Sjezd zvolil nový Ústřední výbor, který na svém následném zase-

dání zvolil novým Generálním tajemníkem UJCE Juana Iglesias. 10. sjezdu UJCE se zúčastnili zástupci desítek zahraničních partnerských organizací. Za ně sjezd pozdravili představitelé Světové federace demokratické mládeže, Svazu mládeže Západní Sahary, Komunistické mládeže Venezuely a také českého Komunistického svazu mládeže (KSM). Vřelý přijetí KSM a mohutné vyjádření solidarity s bojem české komunistické mládeže souvisel s velkou kampaní, kterou UJCE ve Španělsku organizuje proti rozpuštění KSM a proti antikomunismu v České republice. UJCE totiž s podporou dalších mládežnických organizací, odborů a hnutí zorganizoval mnoho protestních demonstrací před zastupitelskými úřady České republiky, mítinků i solidárních koncertů.

V návaznosti na 10. sjezd UJCE se nedaleko Madridu uskutečnilo dvoudenní zasedání Komise pro Evropu a Severní Ameriku Světové federace demokratické mládeže a velké komunistické manifestace k výročí vyhlášení současné monarchistické ústavy Španělska.

Milan Krajča

sjezdů členských a spřátelených organizací, fór a konferencí. WFDY zorganizovala několik celosvětových a regionálních kampaní. Pravidelně byly vydávány rezoluce, prohlášení a stanoviska federace. Neobyčejně vzrostla tvorba materiálů WFDY, bylo obnoveno vydávání časopisu „Světová mládež“, natištěny a distribuovány plakáty, samolepky, pohlednice, brožurky a letáky WFDY. Byla obnovena a pravidelně aktualizována internetová prezentace federace na webově adrese <http://www.wfdy.org>. O členství ve WFDY nově požádala řada významných organizací.

Klíčovou událostí v práci WFDY tedy bývá příprava a organizace Světového festivalu mládeže a studentstva. Začalo se již s přípravou toho příštího?

Ano, na 17. shromáždění WFDY bezprostředně navazoval Mezinárodní poradní mítink k 17. Světovému festivalu mládeže a studentstva. Zde byla započata diskuse nad přípravou tohoto festivalu a fakticky odstartován přípravný proces. V blízké době by mělo být ujasněno místo, termín, heslo. Důležitou aktivitou v souvislosti s festivalovým hnutím bude také oslava jeho 60. výročí. Bylo totiž založeno v roce 1947, kdy se v Praze konal 1. festival. Při této příležitosti WFDY a její členské organizace připravují řadu aktivit, které by měly vyvrcholit velkým shromážděním v místě posledního festivalu.

Na hanojském shromáždění WFDY byly také zvoleny nové orgány federace. Kdo povede WFDY v následujícím období a je vedení zastoupen také Komunistický svaz mládeže?

Prezidentem WFDY se opět

stala Portugalská komunistická mládež, generálním tajemníkem kubánský Svaz mladých komunistů. Výkonnými viceprezidenty byly zvoleny Demokratický svaz mládeže Libanonu, nepálská Národní demokratická federace mládeže a Liga mládeže ZANU-PF ze Zimbabwe.

Komunistický svaz mládeže je členem federace od druhé poloviny 90. let minulého století. Na 17. shromáždění WFDY byl poprvé zvolen Valné rady, nejvyššího orgánu federace mezi shromážděními.

Zmínil si mezinárodní soli-

daritu s Komunistickým svazem mládeže, který čelí nejen soustavným antikomunistickým útokům, ale i rozpuštění Ministerstvem vnitra. Významnou roli v ní hraje právě WFDY. Byla situace české komunistické mládeže také tématem jejího hanojského shromáždění federace?

Ano, WFDY se jednoznačně postavila za Komunistický svaz mládeže a organizuje mezinárodní kampaň proti antikomunistickým útokům na mládež v České republice. WFDY zorganizovala již dva „Dny mezinárodní solidarity s českým Komunis-

tickým svazem mládeže". Po celém světě se konaly demonstrace a mítinky před zastupitelskými úřady české republiky. Řada významných mládežnických, studentských a odborových organizací přijala protestní rezoluce. Tisíce lidí po celém světě podepsaly protestní petice. Protestovala řada poslanců, univerzitních profesorů, umělců, bývalých antifašistických odbojářů. Tato mezinárodní kampaň je velkým tlakem na českou vládu a značně ji brání rozvíjet dále své antikomunistické a protidemokratické záměry.

Také 17. shromáždění WF-DY reflektovalo situaci v České

republice. Ta je zmíněna v řadě dokumentů přijatých shromážděním jako jsou Politická deklarace WF-DY, Regionální rezoluce Evropy a Severní Ameriky, Rezoluce solidarity, Tematická rezoluce k právům mládeže. Jezde zde odsouzen nárůst antikomunismu v České republice a Evropě a zvláště útok Komunistický svaz mládeže

Takže hanojské shromáždění hodnotíš z pohledu českých mladých komunistů pozitivně?

Shromáždění bylo úspěšné. Pochtivě prodiskutovalo a zhodnotilo uplynulé období, zároveň

jasně ukázalo směřování WF-DY pro příští roky. V uplynulém období zažila WF-DY řadu velkých úspěchů. Krize, kterou federace zažila po porážce socialismu v Sovětském svazu a další zemích střední a východní Evropy na přelomu 80. a 90. let minulého století je překonána. WF-DY rozvíjí a rozšiřuje svou aktivitu jako mezinárodní antiimperialistická organizace desítek milionů mladých lidí. 17. shromáždění WF-DY bylo důležitou událostí, která posílila celosvětový boj mládeže proti imperialismu a válce, za mír a mezinárodní solidaritu.

BRUTÁLNÍ ODPOVĚĎ

Nejautentičtjším představitelem systému teroru, který byl ve světě prosazen díky technologické, ekonomické a politické převaze nejsilnější mocnosti, jakou naše planeta poznala, je bezpochyby George W. Bush. A tak spoluprožíváme tragédii samotného amerického lidu a jeho etických hodnot. Jen z Bílého domu mohly přijít pokyny pro rozhodnutí vydané minulý pátek soudkyní Federálního soudu v El Pasu, Texasu, Kathleen Cardoneovou, které na kauci osvoboduje Luise Posadu Carrilese.

Prezident sám po celou dobu přehlížel zločinecký a teroristický charakter obviněného. Ten byl ochraňován a obviněn byl z pouhého porušení imigračních pravidel. Odpověď je brutální. Vláda Spojených států a její nejreprezentativnější instituce přodem rozhodly o osvobození monstra.

Jeho historie je dobře známá a sahá velmi hluboko do mi-

nulosti. Ti, kdo ho vycvičili a přikázali mu zničit za letu kubánské civilní letadlo se 73 atlety, studenty a dalšími kubánskými i zahraničními cestujícími a obětavou posádkou na palubě, ti, kdo v době jeho uvěznění ve Venezuele tomuto teroristovi koupili svobodu, aby se mohl stát dodavatelem a prakticky řídit špinavou válku proti lidu Nikaragui, jež způsobila tisíce ztrát na životech a přivedla tuto zemi na desetiletí k rozvratu, ti, kdo mu dali pravomoci k ilegálnímu obchodu s drogami a zbraněmi jako výsměch zákonům Kongresu, ti, kteří byli spolu s ním strůjci strašlivé „Operace kondor“ a internacionalizace teroru, ti, kdo způsobili mučení, smrt a mnohdy fyzické zmučení statisíců Latinoameričanů, nemohli jednat jinak.

Bushovo rozhodnutí se sice dalo očekávat, avšak není proto pro náš lid méně ponižující, neboť právě Kuba na základě od-

halení v „Por Estol“, tiskovém orgánu mexického státu Quintana Roo doplněných později z vlastních zdrojů, věděla naprosto přesně, že Posada Carriles cestoval ze Střední Ameriky přes Cancún na ostrov Isla Mujeres a odtud, po inspekci provedené na lodi mexickými federálními orgány, zamířil na palubě lodi Santrina spolu s dalšími teroristy přímo do Miami.

Po upozornění a veřejné výzvě vládě oné země, která měla přesné údaje o této záležitosti od 11. dubna 2005, trvalo déle než měsíc, než teroristu zatkla, a rok a dva měsíce, než přiznala, že Luis Posada Carriles překročil hranice nelegálně, na pobřeží Floridy, na palubě Santriny – údajně školního plavidla registrovaného ve Spojených státech.

O jeho nesčetných obětech, o jeho bombách v turistických zařízeních v minulých letech, o

desítkách jeho plánů na mou fyzickou likvidaci financovaných vládou Spojených států se neřká ani jediné slovo.

Bushovi nestačilo, jak pošpínil jméno Kuby zřízením strašlivého tábora na protiprávně okupovaném území v Guantanamu, kde se mučí obdobně jako v Abu Ghraibu, jehož odhalení vyvolalo ve světě zděšení. Krutý postup jeho předchůdců mu nebyl dost. Nestačilo mu 100 miliard dolarů, které přinutil vynaložit chudou a zaostalou zemi, jako je Kuba. Obvinil Posadu Carrilese bylo jako obvinil sebe sama. Po téměř půl století se proti našemu malému ostrovu ležícímu 90 mil od jejich břehů, který si přál být nezávislý, hodilo cokoli. Na Floridě bylo zřízeno největší špionážní a diverzní středisko, jaké kdy na planetě existovalo.

Nestačila žoldácká invaze na Girónu, která stála náš lid 176 mrtvých a přes 300 zraněných v době, kdy těch několik málo lékařů-specialistů, které nám nechali, nemělo zkušenosti s válečnými zraněními.

Již předtím explodovala u mola havanského přístavu francouzská loď La Coubre převážející na Kubu zbraně a granáty belgické výroby, jejíž dva dobfé synchronizované výbuchy usmrtily více než stovku dělníků a mnoho dalších uprostřed záchranných prací zranily.

Nestačila Karibská krize z roku 1962, jež přivedla svět na pokraj totální termonukleární války v době, kdy již existovaly 50krát silnější pumy, než ty, které vybuchly nad Hirošimou a Nagasaki.

Nestačilo zanesení virů, bakterií a plísni na naše plantáže, stáda a dokonce, ač to zní neuvěřitelně, i na lidské bytosti. Některé z těchto patogenů vyšly z amerických laboratoří a na Kubu byly převezeny dobfé známými teroristy ve službách vlády

Spojených států.

K tomu všemu připočtíme obrovskou nespravedlnost, jakou je věznění pěti hrdinných vlastenců, kteří byli za to, že předávali informace o teroristických aktivitách, odsouzení a zmanipulovaném procesu k trestům až dvojnásobného doživotí a všichni, každý v jiné věznici, stoicky snášejí kruté týrání.

Kubánský lid se nejednou bez váhání postavil nebezpečí smrti. Prokázal, že používá-

inteligence, vhodné taktiky a strategie a zvláště semkne-li se ještě jednotněji kolem svého politického a společenského předvoje, nebude ve světě síla schopná ho porazit.

Myslím, že příští 1. máj by byl ideálním dnem, kdy by náš lid mohl s minimálními náklady na palivo a dopravu vyjádřit své city pracujícím a chudým tohoto světa.

Fidel Castro Ruz,
10.dubna 2007

